

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/40/2015
Identifikačné číslo spisu:	6111209937
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6111209937.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: GAS Familia, s.r.o. Stará Ľubovňa, so sídlom Prešovská 8, Stará Ľubovňa, IČO: 31 691 552, zastúpeného advokátskou kanceláriou Zathurecky InPaRtners, s.r.o., so sídlom Kláry Jarunkovej 4, Banská Bystrica proti žalovanému: ROYAL Drinks Slovakia, s.r.o., so sídlom Kremnička 3, Banská Bystrica, IČO: 44 047 762, zastúpený PRO iURE - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Zámocká 32, Bratislava o ochranu práv k ochranným známkam a pred nekalou súťažou, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10CbPv/6/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/360/2014- 351 z 31. marca 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/360/2014-351 z 31. marca 2015 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CbPv/6/2011-316 zo dňa 15. apríla 2014 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Banská Bystrica na nové konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 10CbPv/6/2011-316 zo dňa 15. apríla 2014 zamietol návrh žalobcu a uložil mu povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 33,-Eur a z trov právneho zastúpenia 3.798,67,-Eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca, ako majiteľ platných trojrozmerných ochranných známk pre triedu 33- alkoholické nápoje s výnimkou piva, resp. piva a vína tvoriacich obal liehovín produkovanej rady ORIGINÁL Spiš skleneného obalu fľaše OZ XXXXXX, skleneného obalu fľaše s etiketou ORIGINÁL Spiš Čučoriedka Spišská tradícia OZ XXXXXX, skleneného obalu fľaše s etiketou ORIGINÁL Spiš Marhuľa Spišská tradícia OZ XXXXXX, skleneného obalu fľaše s etiketou ORIGINÁL Spiš Malina Spišská tradícia OZ XXXXXX, skleneného obalu fľaše s etiketou ORIGINÁL Spiš Slivka Spišská tradícia, OZ XXXXXX, skleneného obalu fľaše s etiketou ORIGINÁL Spiš Hruška Spišská tradícia OZ XXXXXX, skleneného obalu fľaše s etiketou ORIGINÁL Spiš Čerešňa Spišská tradícia OZ XXXXXX a kombinovanej ochrannej známky predstavujúcej vyobrazenie skleneného obalu fľaše s etiketou ORIGINÁL Spiš Borovička PRAVÁ SPIŠSKÁ TRADÍCIA OZ XXXXXX, v žalobe doručenej Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 11. mája 2011 žiadal podľa § 8 ods. 1, 2, 4 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej len „zákon OZ“),

§ 454 Obchodného zákonníka v súvislosti s naplnením skutkových podstát klamlivého označenia tovarov a služieb podľa § 46 ods. 1 Obchodného zákonníka, vyvolávania nebezpečenstva zámieny podľa § 47 písm. c) Obchodného zákonníka a parazitovania na povesti podľa § 48 Obchodného zákonníka, aby súd žalovanému uložil povinnosť

zdržať sa dovozu, skladovania, distribúcie, uvádzania na trh, reklamy v akejkoľvek forme a predaja liehovín s príchutou ovocia a lesných plodov označených ako „Fleret Fruit Hruška“, „Fleret Fruit Švestka“, „Fleret Fruit-Meruška“, „Fleret Fruit-Třešeň“, „Fleret Fruit Premium-Hruška“, „Fleret Fruit Premium-Švestka“, „Fleret Fruit Premium-Meruška“, „Fleret Fruit Premium-Třešeň“, „Fleret Fruit Premium-Malina“, „Fleret Fruit Premium-Borovička“ a „Fleret Fruit Premium-Borůvka“ balených v zhodnom alebo podobnom sklenenom obale chránenom ochrannými známkami OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX a OZ XXXXXX zapísanými v registri ochranných známk Úradu priemyselného vlastníctva SR,

poskytnúť žalobcovi informácie týkajúce sa okolností uvedenia týchto liehovín na trh v Slovenskej republike o dovezenom množstve a kúpnej cene, predanom množstve na území Slovenskej republiky a osobách odberateľov a

od jednotlivých odberateľov na území Slovenskej republiky stiahnuť doposiaľ konečnému spotrebiteľovi nepredané liehoviny s príchutou ovocia a lesných plodov označené ako „Fleret Fruit-Hruška“, „Fleret Fruit Švestka“, „Fleret Fruit-Meruška“, „Fleret Fruit-Třešeň“, „Fleret Fruit Premium-Hruška“, „Fleret Fruit Premium-Švestka“, „Fleret Fruit Premium-Meruška“, „Fleret Fruit Premium-Třešeň“, „Fleret Fruit Premium-Malina“, „Fleret Fruit Premium-Borovička“ a „Fleret Fruit Premium-Borůvka“, balených v zhodnom alebo podobnom sklenenom obale chránenom ochrannými známkami OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX a OZ XXXXXX zapísaných v registri ochranných známk Úradu priemyselného vlastníctva SR,

upraviť internetovú stránku www.royal-slovakia.sk tak, že nebude obsahovať ponuku, reklamu, či inú informáciu alebo zobrazenie týkajúce sa liehovín s príchutou ovocia a lesných plodov označených ako „Fleret Fruit-Hruška“, „Fleret Fruit-Švestka“, „Fleret Fruit-Meruška“, „Fleret Fruit-Třešeň“, „Fleret Fruit Premium-Hruška“, „Fleret Fruit Premium-Švestka“, „Fleret Fruit Premium-Meruška“, „Fleret Fruit Premium-Třešeň“, „Fleret Fruit Premium-Malina“, „Fleret Fruit Premium-Borovička“ a „Fleret Fruit Premium-Borůvka“.

3. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaný dovozom, reklamou, distribúciou a predajom liehovín s príchutou ovocia a lesných plodov označených ako „Fleret Fruit-Hruška“, „Fleret Fruit-Švestka“, „Fleret Fruit-Meruška“, „Fleret Fruit-Třešeň“ a „Fleret Fruit Premium-Hruška“, „Fleret Fruit Premium-Švestka“, „Fleret Fruit Premium-Meruška“, „Fleret Fruit-Třešeň“, „Fleret Fruit Premium-Malina“, „Fleret Fruit Premium-Borovička“ a „Fleret Fruit-Borůvka“ porušuje práva žalobcu z ochranných známk, keď bez súhlasu žalobcu v obchodnom styku používa označenie zhodné s ochrannými známkami žalobcu pre tovary 33 alkoholické nápoje s výnimkou piva a vína, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré sú tieto ochranné známky zapísané a z dôvodu ich zhodnosti alebo podobnosti s ochrannými známkami a zhodnosti alebo podobnosti tovarov žalobcu a žalovaného existuje pravdepodobnosť zámieny na strane verejnosti. Zároveň žalovaný sa správa nekalou súťažne a to tým, že dováža a uvádza liehoviny v sklenených obaloch, resp. v napodobeninách obalov žalobcu na trh v Slovenskej republike a dochádza okrem porušenia generálnej klauzuly zakazujúcej nekalú súťaž (§ 44 Obchodného zákonníka) zo strany žalovaného aj k naplneniu skutkových podstát klamlivého označenia tovarov a služieb podľa § 46 ods. 1 Obchodného zákonníka, vyvolávanie nebezpečenstva zámieny podľa § 74 písm. c) Obchodného zákonníka a parazitovanie na povesti podľa § 48 Obchodného zákonníka.

4. Keďže žalobca vzal žalobu v časti výroku o uložení povinnosti upraviť internetovú stránku (tretia výroková veta petitu uvedeného v žalobe) späť, súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil a zároveň pripustil zmenu žaloby o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané zadostučinenie v sume 33.000,-Eur.

5. Uznesením č.k. 10CbPv/6/2011-253 zo dňa 15. februára 2013 súd prvej inštancie, v časti prvej a druhej výrokovej vety petitu uvedeného v žalobe, konanie zastavil a zároveň pripustil zmenu žaloby tak, že aktuálny petit žaloby v čase rozhodovania znel nasledovne:

Žalovaný je povinný zdržať sa používania ochranných známk zapísaných na Úrade priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky OZ XXXXXX „Fleret Borovička PREMIUM“, OZ XXXXXX „Fleret Hruška PREMIUM“, OZ XXXXXX „Fleret Malina PREMIUM“, OZ XXXXXX „Fleret Meruška

PREMIUM", OZ XXXXXX „Fleret Švestka PREMIUM", OZ XXXXXX „Fleret Třešeň PREMIUM" pre alkoholické nápoje, či vo vzťahu k alkoholickým nápojom.

Žalovaný je povinný v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcovi písomné ospravedlnenie v nasledovnom znení:

Spoločnosť ROYAL Drinks Slovakia, s.r.o. Banská Bystrica, sa týmto ospravedľuje spoločnosti GAS Família, s.r.o., Stará Ľubovňa, so sídlom v Starej Ľubovni za porušovanie jej práv z ochranných známkov najmä z ochrannej známky OZ XXXXXX predstavujúcej sklenený obal, ako aj za nekalú súťaž, ktorých sa spoločnosť ROYAL Drinks Slovakia, s.r.o., dopustila distribúciou liehovín značky Fleret s príchutou ovocia lesných plodov zameniteľných s liehovinami z produkovaného radu spoločnosti GAS Família, s.r.o. ORIGINÁL Spiš Hruška, ORIGINÁL Spiš Slivka, ORIGINÁL Spiš Marhuľa, ORIGINÁL Spiš Malina, ORIGINÁL Spiš Čerešňa, ORIGINÁL Spiš Čučoriedka, ORIGINÁL Spiš Borovička.

Žalovaný je povinný do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na svoje náklady uverejniť písomné ospravedlnenie vo vyššie uvedenom znení vo forme platenej plošnej inzercie 1 x v denníku Nový Čas vo formáte 1/3 206x85mm, v denníku Plus jeden deň vo formáte 1/3 255x119mm, a v denníku SME vo forme 1,3 šírka 258x113 mm s celkovými nákladmi vo výške 8.830,-Eur bez DPH.

Ak žalovaný nesplní uloženú povinnosť v stanovenej lehote, je žalobca oprávnený zverejniť písomné ospravedlnenie na náklady žalovaného v uvedených médiách v stanovenom rozsahu a za stanovených podmienok.

Žalovaný je povinný do 10 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady škody sumu 33.000,-Eur a je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania.

6. Žalobca vzal žalobu čiastočne späť s odôvodnením, že Úrad priemyselného vlastníctva SR (ďalej len ÚPV SR) dňa 13. októbra 2011 vyhovel prihláškam žalovaného a zapísal mu ochranné známky „Fleret Borovička Premium" OZ XXXXXX, „Fleret Hruška Premium" OZ XXXXXX, „Fleret Malina Premium" OZ XXXXXX, „Fleret Meruňka Premium" OZ XXXXXX, „Fleret Švestka Premium" OZ XXXXXX a „Fleret Třešeň Premium" OZ XXXXXX, a preto žiadal, aby súd uložil žalovanému zdržať sa ich používania. Argumentoval tým, že používaním obalov liehovín distribuovaných žalovaným a používaním jeho ochranných známkov dochádza k vyvolávaniu nebezpečenstva zámeny s ochrannými známkami žalobcu a k parazitovaniu na jeho povesti.

7. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že žalobca predložil návrh na doplnenie dokazovania na preukázanie dobrého mena ochranných známkov žalobcu i k všeobecnej známosti a príznačnosti nezapísaného označenia s tým, že ide o dôkazy zameniteľnosti ochranných známkov strán sporu. Písomným podaním zo dňa 11. apríla 2014 predložil ako dôkaz jeho dobrého mena, všeobecnej známosti a príznačnosti ochranných známkov výrobkov a ich obalov patriacich do známkového a produkovaného radu ORIGINÁL Spiš marketingovú komunikáciu za obdobie rokov 2003-2010. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na stanovisko právneho zástupcu žalobcu počas pojednávania dňa 15. apríla 2014, ktorý konštatoval, že zápis ochranných známkov žalovaného obmedzuje jeho právnu argumentáciu v tomto konaní na uplatňovania práva z nekalú súťažného konania žalovaného, lebo známkovú ochranu už uplatňovať nie je možné. S poukazom na listinné dôkazy a marketingovú komunikáciu právny zástupca vyslovil názor, že tak rozsiahla marketingová podpora výrobkov znamená, že obaly výrobkov žalobcu nadobudli rozlišovaciu spôsobilosť. V prípade, že by nebolo možné argumentovať zameniteľnosťou obalov výrobkov uviedol, že možno argumentovať parazitovaním na povesti v zmysle § 48 Obchodného zákonníka, nakoľko v roku 2010, v čase vrcholiacej popularity výrobkov žalobcu vstúpil na slovenský trh žalovaný a nechal si zaregistrovať ochranné známky, čo svedčí o tom, že išlo o premyslený krok s cieľom parazitovať na povesti výrobkov žalobcu.

8. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a odmietol tvrdenie žalobcu o zameniteľnosti obalov výrobkov žalobcu a výrobkov, ktoré dováža a distribuuje. Poukázal na registráciu vlastných ochranných známkov a rozhodnutia Úradu priemyselného vlastníctva v Prahe aj v Banskej Bystrici a zároveň namietal koncentračnú zásadu v zmysle § 118a O. s. p., keďže žalobca dôkazy nepredložil na prvom pojednávaní.

9. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie vypočutím právnych zástupcov účastníkov a oboznámením sa s ich písomnými podaniami, obalmi výrobkov, korešpondenciou strán, reklamnými materiálmi oboch strán, výpismi z obchodného registra a z registra ochranných známkov ÚPV SR, rozhodnutiami ÚPV SR a ÚPV Českej republiky, fotodokumentáciou, reklamnými letákmi predajcov, dodacím listom, pokladničným dokladom, záverečnou správou o sledovaní zameniteľnosti značky Spiš ORIGINÁL zo dňa 30. augusta 2011, potvrdeniami spoločnosti Fleret Trade s.r.o., ponukami výrobcov a predajcov

skla, správou Colného úradu Banská Bystrica, marketingovou komunikáciou navrhovateľa 2003 - 2010, dohodou o marketingovej spolupráci, povolením Colného riaditeľstva Brno, zmluvou o obchodnej spolupráci a výhradnom predaji a ďalšími listinnými dokladmi.

10. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že žalobca je majiteľom trojrozmerných ochranných známk pre triedu 33 zapísaných v registri ochranných známk ÚPV SR, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX. Od roku 2001 vyrába liehoviny s príchutou ovocia a lesných plodov v produkovaných radách Originál Spiš balených do sklenených obalov chránených týmito ochrannými známkami. Považoval taktiež za nesporné, že žalovaný dováža od februára 2001 na slovenský trh výrobky spoločnosť Fleret Trade s.r.o., Frenštát pod Radhoštem značky Fleret. Zároveň zistil, že dňa 13. októbra 2011 ÚPV SR zapísal do registra ochranných známk v prospech žalovaného trojrozmerné ochranné známky pre triedu 33 sklenený obal fľaše s etiketou Fleret, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX a OZ XXXXXX.

11. Konajúci súd zároveň poukázal na rozhodnutie ÚPV SR č. OPZ 364-201 LOZ 230737-1/10-2013 zo dňa 28. januára 2013, ktorým bol zamietnutý návrh patentového zástupcu žalobcu na vyhlásenie neplatnosti OZ XXXXXX Fleret žalovaného. V tomto rozhodnutí ÚPV SR odmietol tvrdenie žalobcu o zameniteľnosti ochrannej známky s jeho staršími ochrannými známkami, pričom totožne ÚPV SR rozhodol a argumentoval i v rozhodnutiach o návrhoch na vyhlásenie neplatnosti ďalších ochranných známk žalovaného. Poukázal aj na rozhodnutie ÚPV v Českej republike č. J:0-4799883/D 61845/2011/ÚPV zo dňa 28. novembra 2012, ktorým Úrad zamietol prihlášku priestorovej ochrannej známky (fľaše obalu výrobkov žalobcu) a v odôvodnení konštatoval, že prihlasovaný tvar výrobku nevykazuje žiadne originálne znaky, ktoré by jednoznačne vyvolávali spojitosť s konkrétnou osobou jeho užívateľa. Naopak fľaša svojím prevedením zodpovedá fľašiam bežne dodávanými na trh rôznymi výrobcami a predajcami sklenených obalov, okruh odberateľov ktorý nie je nijak obmedzený. Úrad konštatoval, že aj ďalšie osoby plnia spravidla alkoholické nápoje do tvarovo totožných alebo podobných fliaš, ktoré s rôznymi etiketami uvádzajú na trh. Preto prihlasované označenie nemôže byť zárukou spoľahlivého odlíšenia výrobkov, predstavuje bežný typ fľaše, ktorý je súčasťou ponuky rôznych producentov a predajcov sklenených výrobkov.

12. Súd prvej inštancie po zmene právneho stavu zaregistrovaním ochranných známk žalovaného, po zmene petitu žaloby a argumentácie žalobcu sa sústredil na posúdenie existencie tvrdeného nekalého súťažného konania žalovaného v zmysle § 44, § 46 ods. 1, § 47 ods. 1 písm.) a § 48 Obchodného zákonníka, ktorým žalobca argumentoval v pôvodnom návrhu. Pri rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 1, § 47 ods. 1 písm. c) a § 48 Obchodného zákonníka. Prihliadol na § 120 ods. 1, 3 O. s. p. a § 118a O. s. p. Uviedol, že s prihliadnutím na koncentračnú zásadu vyjadrenú v § 118a O. s. p. vychádzal pri rozhodovaní z dôkazov stranami predloženými alebo navrhnutými najneskôr do skončenia prvého pojednávania vo veci (dňa 15. novembra 2011) a zohľadnil fakt, že počas konania, po zaregistrovaní ochranných známk žalovaného a márnej snahe žalobcu o vyhlásenie ich neplatnosti, stratila pôvodná argumentácia porušovaním práv z ochranných známk žalobcu opodstatnenie tak, ako to konštatoval právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 15. apríla 2014.

13. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobcom tvrdené vyvolanie nebezpečenstva zámeny by znamenalo to, že žalovaný „otrocky“ napodobnil a priamo kopíroval obal jeho výrobkov alebo jeho výkony. Hodnotil zameniteľnosť výrobkov z hľadiska vizuálneho, fonetického a sémantického s prihliadnutím na charakter cieľovej skupiny spotrebiteľskej verejnosti. Porovnal sklenené obaly (fľaše) a konštatoval, že tvar fľaše žalobcu nie je tak jedinečný, aby mohol byť bez ďalších prvkov známkovo chránený, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie ÚPV Českej republiky v konaní sp. zn. 0-479883. Zistil, že na fľašiach žalobcu je výrazné plastické dominantné a viacnásobné označenie skleneného obalu písmenom G, obaly žalovaného sú hladké bez akéhokoľvek plastického označenia alebo vyobrazenia. Porovnal vrchnáky fliaš žalobcu, ktoré sú čiernej farby, s vrchnákmi fliaš dovážaných žalovaným, ktoré sú krémovo - zlatistej farby. Porovnával etikety a zistil, že etiketa na fľašiach žalobcu je oválna, prevažne béžová s výbežkom zo základného tvaru tupouhlého trojuholníka v hornej časti, so slovenským textom a základným označením Spiš ORIGINAL. Etiketa na fľašiach žalovaného má tvar hranatého obdĺžnika s miernym oblúkom a čiastočne je priehľadná. Rada FLERET má označenie v čiernom poli, rada PREMIUM v zlatom poli. Text je v českom jazyku a rozdielne sú i „woblery“. Woblery žalobcu majú čierne pozadie s červeným pásikom, zobrazením fľaše označením „

Spis ORIGINAL", woblery žalovaného sú krémovo-zlatisté s vyobrazením reálnej suroviny a označením „PREMIUM Fruit“. Súd prvej inštancie z fonetického hľadiska považoval názvy porovnávaných výrobkov za nezameniteľné. Z hľadiska sématického považoval obaly výrobkov dovážaných žalovaným označené kľúčovým slovom FLERET (jedna z bodných zbraní používaných pri šerme) za nezameniteľné s označeniami žalobcu. Vyššie uvedené rozdiely viedli súd prvej inštancie k záveru o nezameniteľnosti obalov výrobkov žalobcu a obalov výrobkov dovážaných žalovaným, preto súd prvej inštancie nemal preukázané, že by sa žalovaný dopúšťal nekalo súťažného konania voči žalobcovi podľa § 47 ods. 1 písm. c) a § 46 ods. 1 Obchodného zákonníka.

14. Súd prvej inštancie posudzoval aj to, či sa žalovaný dopúšťa nekalo súťažného konania parazitovaním podľa § 48 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti konštatoval, že žalobca dôkazy na svoje pôvodné všeobecné tvrdenie predložil až na ostatnom pojednávaní dňa 15. apríla 2014, preto súd prvej inštancie v zmysle § 118a O. s. p. na ne nemohol prihliadnuť, keďže žalobca si dôkaznú povinnosť nesplnil a neuniesol dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie z uvedených dôvodov žalobu žalobcu zamietol a o trovách konania rozhodol v prospech žalovaného, ktorý bol v konaní plne úspešný.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca. Odvolací súd svojím rozsudkom č. k. 41Cob/360/2014-351 z 31. marca 2015 skonštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodal, že nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k opakovaniu dôkazov vykonaných pred súdom prvej inštancie alebo k doplneniu dokazovania. Odvolací súd reflektujúc dôvody odvolania uviedol, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne právne a relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku okresného súdu.

16. Odvolací súd k námietkam žalobcu ohľadne zániku práva na ochranu z titulu starších známkových práv v súvislosti so zápisom mladších ochranných známk žalovaného uviedol, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nevyslovil názor o takomto zániku. Aj vzhľadom k jasnému a zrozumiteľnému vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu dňa 15. apríla 2014 o tom, že zápis ochranných známk odporcu a predložené rozhodnutia ÚPV SR, obmedzujú právnu argumentáciu žalobcu v tejto veci na uplatňovanie práva z nekalosúťažného konania žalovaného, lebo známkovú ochranu za daného stavu už uplatňovať nemožno, súd prvej inštancie posudzoval len právnu argumentáciu žalobcu o nekalo súťažnom konaní odporcu podľa predložených a navrhnutých dôkazov účastníkmi do skončenia prvého pojednávania vo veci dňa 15. novembra 2011. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uvedené doplnil, že žalovaný tým, že je majiteľom zaregistrovaných ochranných známk je nielen oprávnený, ale aj povinný používať ochrannú známku vo forme, v akej je zapísaná v registri. Pokiaľ by súd zakázal žalovanému používať jeho zapísané ochranné známky tak, ako to navrhoval žalobca, privodil by protiprávny stav, lebo by žalovanému uložil povinnosť, ktorá je v rozpore so zákonom o ochranných známkach. K námietke, že súd prvej inštancie nerozhodol o celom nároku uplatnenom v žalobe odvolací súd uviedol, že okresný súd zamietol žalobu v celom rozsahu, a preto túto námietku nepovažuje za dôvodnú. K námietke postupu podľa § 118a O. s. p. odvolací súd uviedol, že z obsahu zápisnice z pojednávania uskutočneného dňa 15. novembra 2011 vyplýva, že žalobca si povinnosť vyplývajúcu z koncentračnej zásady podľa § 118a O. s. p. nesplnil a neuviedol žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení o nekalo súťažnom konaní žalovaného, ktorým by došlo k naplneniu zvláštnych skutkových podstát nekalej súťaže (§ 46 ods. 1, § 47c, § 48 Obch. zák.). Okresný súd preto správne hodnotil dôkazy z hľadiska naplnenia skutkových podstát nekalej súťaže podľa dôkazov predložených alebo navrhnutých stranami do skončenia prvého pojednávania. Odvolací súd tiež uviedol, že rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia (pre ktoré postačuje osvedčenie tvrdených skutočností) nie je záväzné pri rozhodovaní súdu vo veci samej (o ktorej súd rozhoduje na základe vykonaného dokazovania).

17. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie z dôvodu, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.). Dovolací dôvod je zároveň daný aj podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a má spočívať v prekvapivom postupe odvolacieho súdu, mimo rámca legitímnych očakávaní strany sporu, postupe narúšajúcom princíp právnej istoty, zahŕňajúci prvok predvídateľnosti práva a jeho aplikácie. Ďalší dovolací dôvod je daný podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a má spočívať v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolateľ preto navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/360/2014 - 351 zo dňa 31. marca 2015 zrušil, prípadne zrušil i rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil odvolaciemu, prípadne prvoinstančnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

18. Žalobca vo svojom dovolaní vytýka okresnému, ako i krajskému súdu a ich rozhodnutiam nevysporiadanie sa s jeho argumentáciou ohľadne ochrany známky s dobrým menom, ktoré mala preukazovať dôkazná sada predložená žalobcom v apríli 2014, prekvapivosť rozhodnutia súdu o nezameniteľnosti dotknutých obalov výrobkov strán konania a porušenie legitímnych očakávaní konsolidovaného posúdenia tej istej otázky vo vzťahu k nezameniteľnosti dotknutých obalov výrobkov strán konania, nedostatok riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a napokon i uplatnenie koncentračnej zásady.

19. Uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle § 118a O. s. p. súdom prvej inštancie napadol žalobca aj v rámci odvolania ako arbitrárny, prekvapivý a nelegitímny. Žalobca v ňom namietal, že uplatnenie § 118a O. s. p. vo vzťahu k zásadným návrhom na dokazovanie a dôkazom predloženým v rámci niekoľko rokov trvajúceho konania, je v rozpore s duchom a cieľom koncentračnej zásady, že takéto konanie súdu bolo za daných okolností nepredvídateľné a prekvapivé v situácii, keď súd po skončení prvého pojednávania účastníkov opakovane vyzýval na predloženie dôkazov, ku ktorým nakoniec odmietol prihliadnuť. Dovolateľ tiež poukázal na možnosť právnej kvalifikácie skutku v režime podliehajúcim i nepodliehajúcim koncentrácii podľa § 118a O. s. p. S vyčerpávajúcou argumentáciou dovolateľa sa odvolací súd však podľa mienky žalobcu nijako nevysporiadal, keď sa obmedzil na strohé konštatovanie, že žalobca si povinnosť vyplývajúcu z koncentračnej zásady podľa § 118a O. s. p. nesplnil a okresný súd vo vzťahu k nekalej súťaži správne vyhodnotil dôkazy predložené do konca prvého pojednávania. Bez ohľadu na postup súdu prvej inštancie mal odvolací súd v zmysle § 213 ods. 4 O. s. p. možnosť doplniť dokazovanie, prinajmenšom vykonaním zásadných dôkazov navrhnutých a predložených žalobcom 11. a 15. apríla 2014, ku ktorým súd prvej inštancie neprihliadol. Odvolací súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, keď nedostatočne zdôvodnil rozhodnutie o námietkach týkajúcich sa uplatnenia § 118a O. s. p. a tým, že za daných podmienok nevyužil možnosť doplniť dokazovanie podľa § 213 ods. 4 O. s. p.

20. Žalobca vo svojom dovolaní ďalej uvádza, že nekalosúťažné konanie je nezriedka v jednočinnom súbehu s porušovaním práv z ochranných známk, či iných práv z priemyselného vlastníctva. To platí i v prejednávanej veci, avšak na konanie o ochranu práv z ochranných známk sa uvedené procesné obmedzenie nevzťahuje. Právna kvalifikácia skutku je v právomoci súdu a pokiaľ skutok možno právne kvalifikovať zároveň v režime podliehajúcim i nepodliehajúcim koncentrácii, súd by mal byť pri uplatňovaní ustanovenia § 118a O. s. p. (a to už v štádiu poučovania) zdržanlivý. Spravidla totiž pôjde o neprimerane extenzívne až arbitrárne uplatnenia osobitného zákonného ustanovenia (vo vzťahu k § 120 ods. 4 O. s. p.) V prípade takéhoto osobitného ustanovenia možno naopak legitímne očakávať jeho reštriktívnu aplikáciu súdom. Dovolateľ zároveň považuje uplatnenie ustanovenia § 118a ods. 1 O. s. p. za nezákonné v situácii, keď žalobca už v žalobe tvrdil nekalosúťažné konanie žalovaného parazitovaním v zmysle § 48 Obch. z., ako aj na dobrom mene výrobkov a ich označení, označil dôkazy všeobecnej známosti a dobrého mena, ktoré dôkazy a tvrdenia neskôr len doplnil. Nelegitímnosť postupu súdu spočíva v arbitrárnom a selektívnom prístupe k tvrdeniam a dôkazom žalovaného, ktoré neodmietol, na rozdiel od tvrdení a dôkazov žalobcu. V prípade žalovaného nelegitímnosť jeho konania spočíva v tom, že navrhol uplatnenie § 118a O. s. p. proti dôkazom predloženým žalobcom v situácii, keď sám ani v jednom prípade nesplnil povinnosť tvrdenia a označenia dôkazu v zmysle dotknutého ustanovenia. Z priebehu konania je zrejmé, že konajúci súd sa nesprával tak, ako by bolo možné očakávať od súdu, ktorý mieni uplatniť koncentračnú zásadu v zmysle ustanovenia § 118a O. s. p. a jeho konanie tak bolo nepredvídateľné a prekvapivé.

21. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že v ňom absentujú zákonné dôvody prípustnosti dovolania a dovolanie v tejto veci nie je prípustné. K postupu, ktorým mala byť žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom žalovaný uvádza, že pri argumentácii žalobcu ohľadne ochrany známky s dobrým menom, samotný právny zástupca žalobcu sa niekoľkokrát vyjadril v tom smere, že prvotná argumentácia práva z ochranných známk už po zápise ochranných známk žalovaného nie je možná a obmedzuje sa tak na uplatňovanie práva z nekalosúťažného konania žalovaného. Žalobca tak svoj nárok napokon odôvodňoval len nekalosúťažným konaním, a to konkrétne vyvolaním nebezpečenstva zámieny podľa § 47 Obch. z. a parazitovaním na povesti podľa § 48 Obch. z., pričom táto argumentácia preskúmaná súdom nebola z dôvodu aplikácie koncentračnej zásady podľa § 118a O. s. p. Prekvapivosť rozhodnutia súdu o nezameniteľnosti dotknutých obalov výrobkov strán konania a

porušenie legitímnych očakávaní konsolidovaného posúdenia tej istej otázky vo vzťahu k nezameniteľnosti dotknutých obalov výrobkov strán konania zdôvodňuje žalobca tým, že zameniteľnosť dotknutých obalov výrobkov strán sporu posúdil súd inak v rámci rozhodovania o predbežnom opatrení a inak v rámci rozhodovania vo veci samej a zameniteľnosť dotknutých obalov výrobkov strán konania posúdil súd prvej inštancie inak než iný senát odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 43Cob/41/2011. K uvedenému žalovaný uvádza, že záver súdu o osvedčení jednotlivých podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia, nemôže byť a nie je záväzný pre rozhodnutie súdu o tomto nároku v merite veci, po vykonaní dokazovania. Súd nemá povinnosť sa zaoberať inými rozhodnutiami a odôvodňovať rozdielnosť právneho posúdenia. K nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaný uvádza, že podľa jeho názoru je odôvodnené dostatočne, a ak by to tak aj nebolo, nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia nie je odňatím možnosti konať pred súdom (R 111/1998, III. ÚS 551/2012). K uplatneniu koncentračnej zásady žalovaný uvádza, že ustanovenia § 118a O.s.p. je kogentnou procesnou normou a súd koncentračnú zásadu uplatniť musí, a to bez ohľadu na to, či a kedy to namieta druhá strana konania, pričom tak môže urobiť kedykoľvek po tom, čo sú splnené podmienky na jej uplatnenie. Pokiaľ boli splnené podmienky na jej aplikáciu, žalobca teda nemohol mať legitímne očakávanie, že ju súd z nejakých dôvodov nebude aplikovať, preto takáto aplikácia nemôže byť prekvapivá. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd zamietol dovolanie žalobcu a zaviazal žalobcu na náhradu trov dovolacieho konania.

22. Dovolať vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovaného v podstate zopakoval argumentáciu z podaného dovolania, pričom uviedol, že vo vzťahu k vyjadreniu zástupcu žalobcu, v nadväznosti na známkovo-právnu ochranu po zápise ochranných známok žalovaného, došlo pri prepise vyjadrenia zástupcu do zápisnice k významovému posunu vyjadrenia. Právne hodnotenie zisteného skutkového stavu je v kompetencii súdu a akékoľvek vyjadrenie strán v uvedenom smere nemôže uvedenú kompetenciu súdu vylúčiť či obmedziť.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom (§ 419 a nasl. C. s. p.).

24. Dovolanie žalobcu bolo podané 27. mája 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa čl. 2 ods. 1 základných princípov C. s. p., ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Podľa čl. 2 ods. 2 základných princípov C. s. p., právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

25. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia ako aj čl. 2 ods. 1 a 2 základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, dovolací súd posudzoval prípustnosť podaného dovolania, ako aj v ňom uvedené dovolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania dovolania (ustanovenia § 236 a nasl. O. s. p.).

26. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

27. V prejednáwanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. bolo dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. bolo dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. bolo dovolanie

prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak išlo o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p.

28. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené ustanovenia konštatuje, že žalobcom podané dovolanie nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné. Prípustnosť dovolania žalobcu by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy len ak by v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie vydané, došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

29. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O. s. p. nie je však významný subjektívny názor strany sporu tvrdiacej, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

30. V súvislosti s námietkou dovolateľa, ale tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O. s. p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p.

31. Žalobca v dovolaní nenamietal, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. a existencia takej procesnej vady nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplyva.

32. S prihliadnutím na obsah dovolania, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), najmä so zameraním sa na žalobcom tvrdené nelegitímne a arbitrárne uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle § 118a O. s. p. súdom prvej inštancie.

33. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

34. S ohľadom na špecifické okolnosti rozhodovanej veci dovolací súd považuje za potrebné zaoberať sa námietkou odňatia možnosti konať pred súdom zo širšieho hľadiska, a to najmä s ohľadom na procesný postup okresného súdu, ktorý predchádzal vyhláseniu rozsudku č. k. 10CbPv/6/2011-316 z 15. apríla 2014, ako aj s ohľadom na aktuálnu judikatúru ústavného súdu, konkrétne s ohľadom na nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 317/2015-37 zo 17. augusta 2016. V uvedenom náleze sa ústavný súd zaoberal otázkou navodenia istých očakávaní sporovej strany po procesnom úkone súdu, v súlade s ktorým sporová strana očakávala ďalší postup súdu v rozhodovanej veci.

35. V konkrétnej veci súd prvej inštancie predvolal strany konania na prvé pojednávanie, pričom tieto boli v rámci predvolania na pojednávanie poučené aj podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p., aj podľa § 118a O. s. p. Konajúci súd pojednávanie uskutočnené dňa 15. novembra 2011 na záver odročil na neurčito a zároveň uložil žalobcovi predložiť v lehote 10 dní originály výrobkov žalobcu a žalovaného s prípadným návrhom na ďalšie dokazovanie a stranám poskytol možnosť vyjadriť sa v lehote 10 dní. Na druhé pojednávanie boli strany opätovne predvolané s poučením podľa § 118a O. s. p. a § 120 ods. 4 O. s. p., toto pojednávanie bolo odročené za účelom poskytnutia lehoty na mimosúdne vyriešenie sporu. Ďalšie pojednávanie z 23. októbra 2012 bolo odročené na neurčito s výzvou právnenému zástupcovi

žalobcu na predloženie stanoviska. Predvolanie na pojednávanie konané dňa 21. mája 2013 opätovne obsahovalo poučenie strán podľa § 118a O. s. p. aj § 120 ods. 4 O. s. p., pričom súd prvej inštancie na záver odročil pojednávanie na neurčito a opäť uložil právnomu zástupcovi žalobcu predložiť listinné dôkazy v zmysle návrhu zo dňa 20. mája 2013 v stanovenej lehote. Dňa 11. apríla 2014 žalobca predložil rozsiahly dôkazný materiál k dobrému menu, všeobecnej známosti a príznačnosti ochranných známk výrobkov a obalov žalobcu s komentárom. Na pojednávaní konanom 15. apríla zároveň doložil právny zástupca žalobcu do spisu písomnú prípravu na pojednávanie. Až na tomto pojednávaní žalovaný namietal, že dôkazy z 11. apríla a 15. apríla 2014 boli žalobcom predložené v rozpore s § 118a O. s. p. a súd túto námietku prijal s poukazom na koncentračnú zásadu a na tieto dôkazy neprihliadol.

36. Vo veci nie je sporné, že žalobca sa svojich nárokov domáhal jednak titulom ochrany práv z ochranných známk a taktiež ochrany práv porušených, reps. ohrozených nekalosúťažným konaním. Ustanovenie § 118a O. s. p. predstavuje zákonnú koncentráciu konania vzťahujúcu sa k určitým explicitne vymedzeným druhom konaní. V sporoch o ochranu práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním sa prejavuje povinnosťou substancovať rozhodujúce skutočnosti a označiť rozhodujúce dôkazy čo do základu veci, t. j. čo do základu uplatneného nároku, a to do skončenia prvého pojednávania. Ochrana práv z ochranných známk je však konaním, kde sa uplatňuje koncentračná zásada v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p., ktorá je časovo ohraničená vyhlásením uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie (resp. pri konaniach rozhodovaných podľa § 115a O. s. p. bez nariadenia pojednávania je to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej).

37. V konkrétnej veci žalobca od počiatku tvrdil, že dovozom a uvádzaním liehovín v sklenených obaloch žalobcu, resp. ich napodobeninách na trh v Slovenskej republike dochádza na strane žalovaného súbežne s porušovaním práv k ochranným známkam aj k nekalosúťažnému konaniu. V tomto, i obdobných prípadoch nie je výnimočným stavom, kedy jedným a tým istým konaním (žalovaného) môže dôjsť k porušeniu jednak práv z ochranných známk, ako i k porušeniu práv nekalosúťažným konaním. Keďže právna kvalifikácia skutku je v právomoci súdu, v situácií, kedy možno skutok, resp. konanie žalovaného právne kvalifikovať zároveň v režime podliehajúcim koncentracii podľa § 118a O. s. p. a zároveň koncentracii podľa § 120 ods. 4 O. s. p. je podľa názoru dovolacieho súdu žiaduce, aby súd postupoval v zmysle ustanovenia § 118 ods. 2 O. s. p.

38. Citovaný § 118 ods. 2 O. s. p. ukladá súdu povinnosť oboznámiť účastníkov konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností a tiež s predbežným náhľadom súdu na to, ktoré z navrhnutých dôkazov treba vykonať a ktoré vykonané nebudú. Stranám sporu sa tým má vytvoriť možnosť, aby tomu, s čím ich oboznámil súd, prispôbili ich ďalší procesný postup v konaní (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3MCdo/18/2010 zo 17. februára 2011).

39. V konkrétnom prípade, kedy sa argumenty žalobcu vzťahujú súbežne na ochranu práv z ochranných známk i ochranu práv porušených nekalosúťažným konaním žalovaného a tieto nie sú jednoznačne oddelené (pretože ako uvádza samotný žalobca to v danom prípade ani nie je možné), ale navzájom sa prelínajú, by súd splnením si tejto povinnosti mohol odstrániť stav, kedy objektívne nie je zrejmé, ktorú časť argumentácie žalobcu a k nej náležiacie navrhované dôkazné prostriedky vyhodnocuje ako vzťahujúcu sa k ochrane práv z ochranných známk a ktorú časť argumentácie spolu s náležiacimi navrhovanými dôkaznými prostriedkami považuje za vzťahujúcu sa k ochrane práv poškodených nekalosúťažným konaním. Dodržaním postupu podľa § 118 ods. 2 O. s. p. by sa taktiež zabránilo situácii, kedy si žalobca zadovážoval dôkazné prostriedky nad rámec možností daných mu ustanovením § 118a O. s. p. v časti, v ktorej to konajúci súd už považoval za neprípustné a prispelo by tak k predvídateľnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa.

40. V nedodržaní postupu podľa § 118 ods. 2 O. s. p., ku ktorému došlo v danej veci, treba vidieť procesnú nesprávnosť, ktorá so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmvanej veci viedla k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením a neprispela k predvídateľnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa (napr. aj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obdo/34/2016 zo dňa 30. mája 2016).

41. Uvedeným postupom zároveň súd prvej inštancie navodil u žalobcu isté legitímne očakávania (viď nález č. k. I. ÚS 317/2015-37 zo 17. augusta 2016) ohľadom ďalšieho procesného postupu v konaní, kedy sa nesprával tak, ako by bolo možné očakávať od súdu, ktorý mieni uplatniť koncentračnú zásadu v zmysle ustanovenia § 118a O. s. p., keď aj po skončení prvého pojednávania vo veci opakovane

vyžýval žalobcu na predloženie ďalších a ďalších dôkazných prostriedkov, pričom nebolo špecifikované, či tieto dôkazné prostriedky sa majú vzťahovať k preukázaniu tvrdení žalobcu týkajúcich sa ochrany práv z ochranných známk alebo ochrany práv porušených nekalosúťažným konaním žalovaného. Taktiež za nepredvídateľný a neočakávaný možno považovať postup súdu prvej inštancie, kedy po konkrétnej výzve súdu (realizovanej po odročení pojednávania konaného dňa 21. mája 2013) žalobcovi na predloženie listinných dôkazov (v zmysle návrhu zo dňa 20. mája 2013), po ich predložení žalobcom na tieto dôkazy neprihliadol.

42. Ak teda konajúci súd napokon neprihliadol na dôkazy predložené žalobcom po prvom pojednávaní a predložené na základe samotnej výzvy súdu, nepostupoval tak, ako to žalobcovi „naznačil“ tým, že ho opakovane vyžýval na predloženie ďalších dôkazných prostriedkov (vrátane tých, na ktoré napokon na pojednávaní konanom dňa 15. apríla 2014 neprihliadol). V nadväznosti na uvedené mal preto neskorší svoj odklon od zvoleného procesného postupu náležite odôvodniť tak, aby jeho postup predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia, ako i rozhodnutie samotné nevzbudzovali u žalobcu dôvodné pochybnosti týkajúce sa jeho správnosti, a to najmä, ak svojimi výzvami na predloženie ďalších dôkazných prostriedkov vzbudil u žalobcu isté očakávania (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo/70/2016 z 30. januára 2017) ohľadne ďalšieho procesného postupu v konaní.

43. Žalobca zároveň ako dôvod odňatia možnosti konať pred súdom uviedol aj nedostatok riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (t. j. jeho nepreskúmateľnosť), nakoľko sa odvolací súd podľa jeho názoru nedostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu týkajúcimi sa uplatnenia § 118a O. s. p. a tým, že za daných podmienok nevyužil možnosť doplniť dokazovanie v zmysle § 213 ods. 4 O. s. p.

44. Z hľadiska obsahového tým dovoľateľ zároveň namieta porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je tiež právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Váda nedostatku dôvodov rozhodnutia ale sama osebe nemusí disponovať potrebnou ústavnoprávnou intenzitou smerujúcou k porušeniu označených práv (viď bližšie III. ÚS 228/06, I. ÚS 53/10, III. ÚS 99/08).

45. Náležitosti rozhodnutia sú uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p., pričom súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Rozsudok súdu je nepreskúmateľný, ak náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. neobsahuje.

46. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (III. ÚS 36/2010). Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva Ruiz Torria C. Španielsko z 9. decembra 1994, Hiro Balany c. Španielsko z 9. decembra 1994).

47. Dovoľací súd v tejto súvislosti poukazuje na Stanovisko občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. decembra 2015 (publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

48. Najvyšší súd uvádza, že po preskúnaní dovolaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že v danom prípade ide o výnimku vyplývajúcu z druhej vety stanoviska R 2/2016.

49. Ako už dovoľací súd uviedol, súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nezdôvodnil svoj procesný postup, ktorým v žalobcovi navodil určité očakávania týkajúce sa uplatnenia koncentračných zásad

podľa § 118a O. s. p. a § 120 ods. 4 O. s. p.. Z rozhodnutia okresného súdu žiadnym spôsobom nevyplývalo vysvetlenie, z akého dôvodu napriek tomu, že je možné konanie žalovaného právne kvalifikovať zároveň v režime podliehajúcom koncentrácii podľa § 118a O. s. p. a zároveň koncentrácii podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a napriek neustálym výzvam súdu žalobcovi na predloženie ďalších dôkazných prostriedkov, neprihliadol v zmysle koncentracie podľa § 118a O. s. p. na dôkazné prostriedky predložené žalobcom na pojednávaní konanom dňa 15. apríla 2014. Na druhej strane, pokiaľ konajúci súd bol toho názoru, že je konanie žalovaného možné kvalifikovať samostatne buď v zmysle režimu ochrany práv k ochranným známkam (vo vzťahu k izolovaniu právnej argumentácie a k nej vzťahujúcich sa dôkazov) alebo samostatne v zmysle režimu ochrany práv porušených nekalosúťažným konaním (taktiež vo vzťahu k izolovaniu právnej argumentácie a k nej vzťahujúcich sa dôkazov), mal tento svoj myšlienkový postup dostatočne vysvetliť.

50. Dovolací súd taktiež upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie pri konštatovaní aplikácie zásady podľa § 118a O. s. p. sa žiadnym spôsobom nevyjadril k jednotlivým zmenám návrhu a nevysvetlil, či konkrétne zmeny petitu nemali dosah na obsah prejednávaného nároku, keďže zmenou petitu, ktorú súd pripustil, sa podstatným spôsobom zmenil žalovaný nárok, čo mohlo mať následne vplyv na rozsah a obsah ďalšieho dokazovania a či v súvislosti s týmito zmenami je na mieste trvať na aplikácii zásady podľa § 118a O. s. p., a to k dátumu prvého pojednávania, t. j. k 15. novembru 2011.

51. Zároveň prvoinštančný súd pri vymenovaní dôkazných prostriedkov, na základe ktorých vykonal dokazovanie, uviedol aj tie dôkazy, ktoré boli súdu predložené po prvom pojednávaní (str. 3), avšak ďalej v odôvodnení (na str. 6) tvrdil, že pri rozhodovaní vychádzal z dôkazov stranami predložených alebo navrhnutých najneskôr na prvom pojednávaní, so zohľadnením faktu, že počas konania stratila pôvodná argumentácia porušovaním práv z ochranných známok žalobcu opodstatnenie. Uvedené tvrdenie je tak vzájomné rozporné a spôsobuje zmätočnosť rozhodnutia.

52. K námietke dovolateľa týkajúcej sa nedostatku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia v časti týkajúcej sa nevysporiadania sa s opačným posúdením zameniteľnosti, resp. nezameniteľnosti označení obalov výrobkov žalobcu a žalovaného v rámci predbežného opatrenia nariadeného konajúcim súdom a v rámci samotného rozhodnutia vo veci samej, ako aj odlišným posúdením (ne)zameniteľnosti výrobkov odvolacím súdom v inej veci týkajúcej sa konfliktu tých istých výrobkov (vo veci sp.zn. 43Cob/41/2011, rovnako však týkajúcej sa nariadenia predbežného opatrenia), dovolací súd uvádza, že v odôvodnení tohto rozhodovacieho odklonu nevzhladol taký prípad nepreskúmateľnosti, ktorý by bolo možné subsumovať pod výnimku vyplývajúcu z druhej vety stanoviska R 2/2016.

53. Dovolateľ taktiež namietal postup súdu, ktorý úplne opomenul zaujať stanovisko k uplatnenej ochrane známky s dobrým menom, ktorú nemožno ospravedlniť ani uplatnením koncentračnej zásady v zmysle § 118a O. s. p., ktorá sa na konanie o ochranných známkach nevzťahuje. V tomto smere musí dovolací súd konštatovať, že uvedená námietka nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je odôvodnená. Okresný súd sa vôbec nezaoberal posudzovaním porušovania práv z ochranných známok, čo napokon tvrdí aj vo svojom rozhodnutí (str. 5), čím dosiahol stav, že síce výrok rozhodnutia znie, že sa žaloba zamieta v celom rozsahu (ako to uvádza odvolací súd na margo námietky odvolateľa, že okresný súd nerozhodol o nároku uplatnenom v žalobe), avšak z odôvodnenia vyplýva, že vôbec nerozhodol o prvej časti petitu týkajúcej sa povinnosti zdržať sa používania ochranných známok žalovaným. Takéto rozhodnutie je v príkrom rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. a nič na tom nemení ani skutočnosť, že po formálnej stránke súd svojim výrokom rozhodol o celom uplatnenom nároku. Taktiež na tom nemení nič ani dodatočné konštatovanie odvolacieho súdu o tom, že „....odporca je majiteľom OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX, OZ XXXXXX. Je teda nielen oprávnený ale aj povinný (§ 8 ods. 1 zák. č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach) používať ochrannú známku vo forme, v akej je zapísaná v registri. Pokiaľ by súd zakázal žalovanému používať jeho zapísané ochranné známky, privodil by sám súd protiprávny stav, lebo by odporcovi uložil povinnosť, ktorá je v rozpore so zákonom o ochranných známkach.“ Uvedenou konštatáciou sa navyše odvolací súd, neopakujúc ani nedopĺňujúc dokazovanie a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného okresným súdom, dostal nad rámec toho, čím sa reálne zaoberal okresný súd, keďže okresný súd sa vôbec nezaoberal porušovaním práv z ochrannej známky a teda v danom prípade ani nemohol vychádzať zo skutkového stavu zisteného okresným súdom.

54. Nakoľko žalobca v dovolaní opodstatnene namietal, že mu súd svojim nesprávnym procesným

postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je dovolanie žalobcu nielen procesne prípustné, ale aj dôvodné.

55. Vzhľadom na dôvodnosť dovolania dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Pretože dôvody, pre ktoré bol zrušený rozsudok odvolacieho súdu, sa vzťahujú aj na rozsudok okresného súdu a nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozsudku odvolacieho súdu, najvyšší súd zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C. s. p.) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

56. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie dôsledne postupovať v zmysle relevantných ustanovení Civilného sporového poriadku, opätovne vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite a dostatočne odôvodniť. Zároveň sú v ďalšom konaní súd prvej inštancie a dovolací súd viazaní právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 C. s. p.).

57. V konečnom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

58. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.